

Genesis 3:14a,15 ¹⁴A Hospodin Bůh řekl hadovi: ... ¹⁵ položím nepřátelství mezi tebe a ženu a mezi símě tvé a símě její; ono tobě rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.

PP – Patriarchové a proroci 65.4 Tento rozsudek, vynesený při slyšení našich prvních rodičů, byl pro ně zaslíbením. I když předpovídal válku mezi člověkem a satanem, zároveň prohlašoval, že moc velkého protivníka bude nakonec zlomena. Adam a Eva stáli před spravedlivým Soudcem jako zločinci a čekali na rozsudek, který jim bude za provinění vyměřen; ale dříve než uslyšeli o životě plném dřiny a utrpení, který bude jejich údělem, nebo o výnosu, že se musí znovu obrátit v prach, vyslechli slova, která jim dala nepochybnou naději. Přestože budou muset snášet utrpení vyplývající z moci jejich mocného nepřítele, mohou vyhlížet konečné vítězství. (srv. PP 38.2)

PP – Patriarchové a proroci 66.1 Když satan uslyšel, že mezi ním a ženou a mezi jeho a jejím potomstvem bude nepřátelství, věděl, že jeho úsilí o pokřívání lidské přirozenosti bude narušeno. Člověku bude nějakým způsobem umožněno vzdorovat jeho moci. Když však byl plán spasení více odhalen, satan se spolu se svými anděly radoval, že když přivodil pád člověka, může ze svého vznešeného postavení svrhnout také Božího Syna. Prohlásil, že jeho plány na zemi byly až dosud úspěšné, a že až na sebe Kristus vezme lidskou přirozenost, bude možné přemoci i Jeho, a tím zabránit vykoupení padlého lidstva. (srv. PP 38.3)

PP – Patriarchové a proroci 66.2 Nebeští andělé našim prvním rodičům podrobněji odhalili plán, který byl vypracován pro jejich spásu. Adam a jeho žena obdrželi ujištění, že navzdory svému velkému hříchu nebudou opuštěni a přenecháni satanově nadvládě. Boží Syn se nabídl, že jejich provinění usmíří svým vlastním životem. Bude jim poskytnuta zkušební doba a skrze pokání a víru v Krista se budou moci znovu stát Božími dětmi. (srv. PP 38.4)

PP – Patriarchové a proroci 68.1 Smírčí oběti byly Bohem ustanoveny jako trvalá připomínka a kající uznání hříchu a vyznání víry ve slíbeného Vykupitele. Měly vtisknout padlému lidstvu onu důležitou pravdu, že hřích je příčinou smrti. Pro Adama bylo přinesení první oběti velmi bolestným obřadem. Jeho ruka musela vzít život, který může dát pouze Bůh. Poprvé se stal svědkem smrti, a věděl, že kdyby byl poslušný Bohu, nedošlo by k žádné smrti člověka ani zvířete. Když zabíjel nevinnou oběť, zachvěl se při pomyslení, že jeho hřích prolije krev neposkrvněného Božího Beránka. Tento výjev mu dal ještě hlouběji a živěji pocítit velikost jeho provinění, které nemohlo odčinit nic jiného než smrt drahého Božího Syna. A žasl nad nekonečnou dobrotou, která dá takové výkupné, aby zachránila viníka. Hvězda naděje osvětila temnou a strašlivou budoucnost a ulevila jí od naprosté beznaděje. (srv. PP 40.1)

PP – Patriarchové a proroci 363.1 Když člověk kvůli svému přestoupení padl, zákon se nezměnil, ale byl zaveden nápravný systém, který ho měl přivést zpět k poslušnosti. (srv. PP 266.1)

DA – Touha věků 22.2 Plán našeho vykoupení nebyl dodatečným řešením, které Bůh vymyslel až po Adamově pádu. Byl zjevením **Římanům 16,25** *“tajemství, které bylo po věčné časy skryto”*. Odhalil principy a zásady, které jsou od věčnosti základem Boží vlády. Bůh i Kristus od počátku věděli, že satan odpadne a že svou mocí klamat svede k hříchu i člověka. Existence hříchu nebyla Božím záměrem. Bůh však tuto mimořádnou krizovou situaci předvídal a připravil plán, jak jí čelit. Miloval svět natolik, že se zavázal dát svého Syna, jediného svého druhu, **Jan 3,16** *“aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný”*. (srv. TV 10.5)

DA – Touha věků 22.3 Lucifer řekl: **Izajáš 14,13.14** ¹³ ... Nad hvězdy Boží vyvýším svůj trůn ... ¹⁴ ... vyrovnám se Nejvyššímu.” Kristus však **Filipským 2,6.7 (B21)** ⁶“Ačkoli sdílel Boží podstatu, na své rovnosti s ním netrval. ⁷Místo toho se vzdal sám sebe: přijal podstatu služebníka, vzal na sebe lidskou podobu”. (srv. TV 11.1)

DA – Touha věků 22.4 Kristus se obětoval dobrovolně. Mohl zůstat po boku Otce. Mohl si dál žít v nebeské slávě a těšit se z úcty andělů. Rozhodl se však, že odevzdá vládu zpět do Otcových rukou a sestoupí z vesmírného trůnu, aby přinesl světlo a život lidem, kteří umírají ve tmě. (srv. TV 11.2)

DA – Touha věků 22.1 Falešné chápání Boha zahalilo zemi tmou. Bylo třeba zlomit satanovu zrádnou moc, aby temným mrakem mohlo proniknout světlo a svět se mohl vrátit k Bohu. Toho nebylo možné dosáhnout násilím. Násilí je v rozporu se zásadami Boží vlády. Pán Bůh touží pouze po službě z lásky. Lásku si nelze vynutit, získat silou či příkazem. Lásku probouzí jen láska. Znat Boha znamená milovat Ho. Musí se ukázat, že Jeho charakter je v protikladu k charakteru satana. Takové dílo mohla vykonat jen jedna bytost v celém vesmíru. Boží lásku mohl zjevit jen Ten, kdo ji poznal v celém jejím rozsahu. Po temné noci muselo světu vzejít Slunce spravedlnosti **Malachiáš 3,20** "a na jeho paprscích bude uzdravení". (srv. TV 10.4)

Ed – Výchova 27.1 Vše, co ztratili tím, že podlehli satanovi, mohli znovu získat skrze Krista. (srv. Vy 17.3)

SD – Synové a dcery Boží 348.2 Hřích je odporná věc. Znehodnotil morální krásu velkého počtu andělů. Vstoupil do našeho světa a téměř zničil morální obraz Boha v člověku. Bůh však ve své velké lásce připravil cestu, jak může člověk znovu získat zpět postavení, z něhož padl, když podlehl pokušiteli. Kristus přišel, aby se postavil do čela lidstva, aby v náš prospěch vydobyl dokonalý charakter.... **Jan 1,12** "Těm však, kteří ho přijali, dal pravomoc stát se Božími dětmi."

PP – Patriarchové a proroci 68.2 Smrt Krista pro spásu člověka nejen zpřístupní nebe lidem, ale před celým vesmírem ospravedlní postup Boha a Jeho Syna proti satanově vzpouře. Upevní věčnou platnost Božího zákona a odhalí povahu a následky hříchu. (srv. PP 40.3)